

Sygn. akt IV U 125/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłoś

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017 r. w Olsztynie

sprawy J. K. (1)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania J. K. (1)

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 03 stycznia 2017 nr (...)

I zmienia zaskarżone orzeczenie w ten tylko sposób, iż ustala, że umiarkowany stopień niepełnosprawności orzeczony wobec odwołującego J. K. (1) spowodowany jest także schorzeniem o symbolu 03-L,

II w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

(...)

UZASADNIENIE

Odwołujący J. K. (1) wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności ponieważ wydano mu uzasadnienie, że wyniki badań lekarskich nie wskazują na zmianę zdrowia. Wskazał na problemy zdrowotne z uszami, pęknięcie miednicy, pęknięcie czaszki i wstrząs mózgu.

Pismem z dnia 13.06.2017r. odwołujący wniósł o zmianę stopnia niepełnosprawności ponieważ pozwalałoby to na otrzymanie dofinansowania do aparatu słuchowego.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o oddalenie odwołania. Zaskarżonym orzeczeniem utrzymano w mocy orzeczenie MZdsON w O. o odmowie wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Na podstawie ocen i dokumentów organ nie stwierdził, aby potwierdzały, że odwołujący był osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z tytułu schorzeń oznaczonych kodem 03-L.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Orzeczeniem z dnia 23.11.2016 roku Miejski Zespól do spraw Orzekania o Niepełnosprawności odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z powodu posiadania orzeczenia o umiarkowanym stopniu na stałe z powodu schorzeń o symbolach O2-P i O5-R. Orzeczeniem z dnia 03.01.2017r. WZON utrzymał w mocy przedmiotowe orzeczenie.

(dowód: akta WZON – orzeczenia z dnia 23.11.2016r., 03.01.2017r.)

Postanowieniem z dnia 24.03.2017r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu otolaryngologii, ortopedii, psychiatrii (k.11).

W opinii biegły ortopeda uznał odwołującego za niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym na stałe. Biegły wskazał, że stan kliniczny narządu ruchu jest upośledzony z istotnym ograniczeniem wydolności. Badany wymaga okresowej pomocy osób trzecich do pełnienia ról społecznych.

Biegły psychiatra nie stwierdził u badanego wskazań do uznanie za niepełnosprawnego. Podkreślił, iż u opiniowanego nie stwierdza zaburzeń stanu zdrowia psychicznego, które w istotny sposób wpływałyby na jego funkcjonowanie społeczne. Również przybrany przez lekarza psychiatrę psycholog nie stwierdził podstaw do uznania badanego za niepełnosprawnego.

Biegły laryngolog rozpoznał u odwołującego obustronny niedosłuch dużego stopnia, przewlekłe ropne zapalenie ucha środkowego prawego bez zaostrenia, deformację pourazową nosa i przegrody nosa, aparat słuchowy na ucho lewe, stan po urazie czaszkowym. Stwierdzone u odwołującego schorzenia laryngologiczne powodują niepełnosprawność o stopniu umiarkowanym, na stałe.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 10, 59-74, opinia k.14-16, 24-24v, 26-26v, 46-53)

Sąd zważył co następuje :

J. K. nie zgodził się z orzeczeniem WZON co do zasady w całości. Odwołanie w części zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności uznaje się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Osoba taka, pomimo naruszonej sprawności organizmu jest zdolna do wykonywania pracy i samodzielnej egzystencji. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

Jednocześnie par. 32 punkty 3 i 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności przewiduje, iż symbol przyczyny niepełnosprawności zawarty w orzeczeniu o niepełnosprawności, stopniu niepełnosprawności lub wskazaniach do ulg i uprawnień odzwierciedla rozpoznanie uszkodzenia lub choroby, która niezależnie od przyczyny jej powstania powoduje zaburzenia funkcji organizmu oraz ograniczenia w wykonywaniu czynności życiowych i aktywności społecznej osoby zainteresowanej lub dziecka. Orzeczenie może zawierać więcej niż jeden symbol przyczyny niepełnosprawności, nie więcej niż trzy symbole schorzeń, które w porównywalnym stopniu wpływają na zaburzenie funkcji organizmu.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującego do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Zgodnie z zaskarżonym orzeczeniem stopień ten został przyznany odwołującemu w związku ze schorzeniami o symbolach 05-R i 02-P. Natomiast w toku niniejszego postępowania został dopuszczony także dowód z opinii biegłego laryngologa. Biegły po przeprowadzeniu badania J. K. i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną uznał, że występujące u badanego schorzenia laryngologiczne i doznane urazy dają podstawy do zaliczenia odwołującego do stopnia umiarkowanego z przyczyn laryngologicznych.

Sporządzający w sprawie opinie biegli nie stwierdzili natomiast podstaw do zaliczenia odwołującego do wyższego stopnia niepełnosprawności.

Jednocześnie, co istotne, biegły psychiatra i psycholog, uznali, że schorzenia psychiatryczne nie dają podstaw do ustalenia niepełnosprawności odwołującego z przyczyn 02-P. Uwzględnienie opinii w tym zakresie stanowiłoby orzeczenie na niekorzyść odwołującego .

Zdaniem Sądu, sporządzone przez biegłych opinie są dokładne i jednoznaczne w swych ustaleniach i wnioskach.

Wobec powyższego, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., w punkcie pierwszym wyroku zmienił w części zaskarżone orzeczenia. Ustalono, iż umiarkowany stopień niepełnosprawności spowodowany jest schorzeniami o symbolu 03-L w porównywalny sposób naruszających stan organizmu odwołującego jak schorzenia wskazane w zaskarżonym orzeczeniu. W pozostałym zakresie oddalono odwołanie (art.477¹⁴ § 1 k.p.c.).

SSR G.Giżewska- Rozmus